

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 24 października 2022 r.

Poz. 5856

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.1022.2022 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 18 października 2022 r.

Rada Gminy Jeżów

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079 i 1561), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 i 1846)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XLII/287/2022 Rady Gminy Jeżów z dnia 16 września 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów w obrębach Lubiska Kolonia, Wola Łokotowa oraz Jankowice na przebiegu napowietrzonej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji Rawa Mazowiecka - Odlewnia, w części dotyczącej:

- terenów o symbolach 1MN, 4MN i 5R w zakresie ustaleń tekstowych, jak i załącznika graficznego.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 16 września 2022 r. Rada Gminy Jeżów podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 10 października 2022 r., znak: PNIK-I.4131.1022.2022.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie, złożone zostały wyjaśnienia, które zostały uwzględnione przez organ nadzoru tylko w części. W pozostałej części organ nadzoru uznał, że uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieściśłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

W wyniku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że na rysunku planu, dla terenów o symbolach 1MN, 4MN i 5R nie ustalono przebiegu istniejącej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV oraz stref ochronnych oddziaływania od ww. linii, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z ww. przepisem prawa, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Uszczegółowieniem tego przepisu prawa jest treść § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) w związku z § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404), określającego standardy przy zapisywaniu ustaleń planistycznych w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Sieć linii elektroenergetycznej niewątpliwie wchodzi w skład infrastruktury technicznej. Z kolei w myśl art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 z późn. zm.) przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Umieszczenie sieci infrastruktury technicznej powoduje zaś to, że należy wyznaczyć także strefy ochronne, w granicach których wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. Obowiązek ten dotyczy zarówno sieci istniejących, jak i projektowanych.

Reasumując, gdy przez teren objęty planem przebiega napowietrzna sieć elektroenergetyczna, rysunek planu powinien jednoznacznie wskazywać jej położenie oraz wyznaczać strefy ochronne, przewidując odpowiednie ustalenia w treści uchwały. Brak takiej regulacji skutkuje konsekwencjami dla potencjalnych inwestorów podczas prac inwestycyjnych, zagospodarowania działek oraz lokalizowania zabudowy. Nie jest bowiem wiadomo, czy zlokalizowanie inwestycji na danym terenie nie okaże się sprzeczne z przebiegiem istniejącej linii napowietrznej. Ma to szczególne znaczenie, gdyż na terenach o symbolach 1MN, 4MN i 5R przewidziane zostało przeznaczenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub budynków mieszkalnych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego. Poza tym, zgodnie z treścią § 314 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225) budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi nie może być wzniesiony na obszarach stref, w których występuje przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego. Celem ustanowienia w sposób prawidłowy strefy ochronnej jest więc ochrona ludzi i mienia przed skutkami działania linii elektroenergetycznej.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż brak jest jednoznacznych przepisów odrębnych w powyższym zakresie, dlatego tak ważne jest by to organy planistyczne ustaliły odpowiednie zasady zagospodarowania.

Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru nie przyjął wyjaśnień Wójta Gminy Jeżów w tym zakresie, z których wynika że nie wrysowano przebiegu linii elektroenergetycznej 15 kV, gdyż nie wyznaczono całego przebiegu tej linii na mapach pobranych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. W ocenie organu nadzoru nic nie stało na przeszkodzie, aby przeprowadzona została rzetelna inwentaryzacja na terenie objętym planem, w szczególności pod kątem rzeczywistego przebiegu linii energetycznych, co umożliwiłoby rzeczywiste odwzorowanie ich położenia na rysunku planu.

W związku z powyższym, w ocenie organu nadzoru, doszło do istotnego naruszenia prawa, wynikającego z istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Z tych też względów, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w części, stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Wójt Gminy Jeżów